

LIGHT METAL

SEYDİ MURAT KOÇ

Küratör *Curator* Prof. Dr. Marcus Graf

Ferda Art Platform

Ferda Art Platform

Ferda Art Platform'da 27.03-27.04.2024 tarihleri arasında gerekleŒen SEYDİ MURAT KOÇ *Hafif Metal* sergisi için hazırlanmıŒtır.

Prepared by Ferda Art Platform on the occasion of the exhibition SEYDİ MURAT KOÇ *Light Metal* dated 27.03-27.04.2024.

Kaynak gsterilerek yapılacak alıntılar ve seili grsel malzeme dıŒında yayıncının izni olmaksızın hibir yolla oğaltılamaz.

No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

© Ferda Art Platform, 2024.

IG: @ferdaartplatform

W: ferdaartplatform.com

M: info@ferdaartplatform.com

Maçka Cad. Ralli Apt. 37/7
K:5 TeŒvikiye, ŒiŒli / İstanbul

Ziyaret Saatleri | Visiting Hours
Salı - Cumartesi | Tuesday - Saturday
11:00-19:00 / 11am-7pm

Seydi Murat Koç'u uzun yıllardır tanıyorum. Kendisiyle hem küratör hem de yazar olarak defalarca çalıştım. Sanatçılarla uzun süre işbirliği yapmanın en güzel yanı, yıllar içinde belirgin kavramsal, biçimsel ve estetik değişimler kendini çok net bir şekilde ortaya koyduğu için artık onlara ait eserleri çok iyi tanıyabilmemizdir. Bir sanatçının çalışmalarının evrimine tanıklık etmek her zaman büyüleyicidir. Çünkü dikkatli bir gözlemci sanat hakkında olduğu kadar hayat hakkında da her zaman yeni bir şeyler öğrenebilir.

Başarılı ve deneyimli bir sanatçının eserleri genellikle katı ve tutarlıdır. Bununla birlikte, yol aldıkça, sanatçının kişisel ve profesyonel gelişimine paralel olarak çalışmaları da onu ileriye götüren yenilikçi buluşlarla dolar. Sonuç olarak, eserlerin gelişimini ortaya çıkaran bu yenilikçi yaklaşım yolculuk boyunca devam eder. Sanatçı ilerlerken, çalışmaları geçmiş ile şimdiki zaman arasında hem önceden kullanılmış hem de alışılmadık yaklaşımların kesiştiği döngüler sayesinde gelişir. Şekillerin, renklerin ya da malzeme kullanım biçiminin, farklı disiplinlerin karmaşık sentezinden oluşan bir mantık dizgesini izlemesinin nedeni budur. Nitekim güçlü sanatçıların ortaya çıkardığı etkileyici eserlerde öğrenme, öğrendiğini unutmama, bilinen ile bilinmeyen ya da geçmiş ile şimdiki zaman arasındaki ilişki gibi kavramlar açıkça görülür.

Ferda Art Platform'daki Light Metal başlıklı güncel sergisinde, Seydi Murat Koç böyle bir sanatçı olduğunu çok iyi kanıtıyor. Sanatçının kişisel sergisi, doğa ve kültür arasındaki bağlantıyı, doğal alan ile modern kenti ilişkilendirerek ve insanları flora ve fauna dünyasıyla kaynaştırarak tartışıyor.

Koç'un figüratif eserleri, kolaj benzeri çalışma yöntemi için başlangıç noktası olarak fotoğrafik görüntüleri kullandığını açıkça gösteriyor. Sanatçının kavramsal açıdan önemli, biçimsel açıdan karmaşık ve estetik açıdan çekici eserleri, izleyiciye doğa ile ilişkimiz üzerine düşünmesi için dünyamızın mevcut durumuna dair kaleydoskopik görüşler sunuyor. Sergi, doğanın dışında mı, üstünde mi yoksa doğanın bir parçası mı olduğumuzu sorguluyor. Kültürümüzün işaret ettiği gibi dışsal bir unsur muyuz yoksa yaşam döngüsünün ayrılmaz bir parçası mıyız?

İnsan uygarlığı, kültürü ve insan yaşamı ile çevremizdeki organik ya da inorganik yaşam formları ve ortamlar arasındaki bağlantıya dair ontolojik sorular, Light Metal'deki güncel çalışmaların düşünsel temelini oluşturuyor. Koç, dekupe metal plakalar üzerine yaptığı resimlerin yanı sıra, üç heykel ve yeni gelecek bir seriye işaret eden büyük bir çizim sunuyor.

Light Metal, sadece bir araya geldiklerinde serginin tüm kavramsal çerçevesini ortaya koyan dört alt başlığa ayrılabilir. İlk bölüm Metalin Hafifliği başlığını taşıyor. Bu bölümde, kesilmiş metal geyik formları üzerine yapılmış, güzel manzaralar ve sevimli gökyüzü kesitlerini gösteren resimler yer alıyor. Resimler o kadar kusursuz ve güzel ki, ezici mutluluk ve saflık onlara yapay bir görünüm veriyor. Resmin idealizmi ve Seydi Murat Koç'un renkleri özenle oluşturduğu kompozisyonlara sofistike bir şekilde uygulaması nedeniyle, eserler güzellik ve kitsch arasındaki eşikte duruyor. Sanatçı burada, günümüzde doğayı nasıl algıladığımız ve anladığımız bağlamında, yüce ve sıradan, doğal ve yapay, sanatsal ve sanatsal olmayan, güzel ve kitsch kavramlarıyla bağlantılı sorular sormayı başarıyor. Mekanize ve (post) endüstriyel yaşam biçimimiz nedeniyle doğayla sorunlu bir ilişkimiz olduğu aşikâr. 250 yıl önceki sanayi devriminden bu yana doğa, modern yaşamın hammaddesi haline geldiği için kutsallığını yitirdi. Çoğumuzun doğayla sağlıklı bir bağ kuramamasının, doğa hakkında kayda değer bir bilgiye sahip olmamasının ve doğaya ilgi duymamasının nedeni de bu. Dolayısıyla, doğa hakkında üretebildiğimiz tek imge, onun temel varlığıyla neredeyse hiçbir ilgisi olmayan yapay, yüzeysel ve güzelleştirilmiş fikirlerden ibaret.

Resimlerin altındaki metal parlak ama soğuktur. Bunlar, endüstriyel olarak üretilmiş ve kesilmiştir. Bu yüzden kusursuzdur. Tabii aynı zamanda da cansızdır. Gerçekten de Seydi Murat Koç'un müdahalesinden önce metal, çevresini ancak bulanık bir şekilde yansıtılabiliyordu. Sadece ilkel modeller olarak işlev gören çıplak geyik formları, gerçekliğin çarpıtılmış bir yansıması gibi, doğadan kopuşumuzun altını çiziyorlar. Sanatçı, idealize edilmiş manzaraları temsil etmek üzere metal zemin üzerine renk, şekil ve formlar uyguladıktan sonra, plakalar alternatif varlıklara dönüşüyor. Yine de karakterlerinin özünü doğa değil kültür oluşturuyor. Metalden gerçek değil, yalan çıkıyor. Gerçi Picasso'nun dediği gibi hepimiz biliyoruz ki sanat gerçek değil, hayatımızdaki diğer yalanları fark etmemizi sağlayan bir yalandır. Bu anlamda Seydi Murat Koç'un metal üzerine yaptığı resimler, çevremizdeki doğal dünyayla kurduğumuz yapay bağ eleştirel bir şekilde ifşa ediyor.

Bu bağlamda, bu yeni resim serisi, Koç'un modern uygarlığın ve kent yaşamının sonunu, doğanın her türlü felaketin üstesinden gelme gücünü gösterdiği bir önceki sergisi The Day After-Ertesi Gün (2021'de Ferda Art Platform'da) ile açık bir biçimde bağlantılı görünüyor.

Güncel eserlerindeki kavramsal zenginliğinin yanı sıra Seydi Murat Koç'un üslubu da sıra dışı. Eserler, resim olmakla çizim olmak arasında tam ortada bir yerde duruyor. Gerçekten de sanatçının kendine özgü ve yenilikçi resim yöntemi, boyayı bir zemin üzerine uygulama ve çizgileri kullanarak şekiller, figürler yaratma tekniklerini birleştiriyor. İlk olarak sanatçı, tasvir edilen figürü ve çevresini doğrudan metal plaka üzerinde akrilik boya ile oluşturuyor. Bu anlamda önce geleneksel bir resmi andırıyor. Ardından, kurumuş imgeleri kalın bir beyaz yağlı boya tabakasıyla kaplıyor. Böylece çalışmayı siliyor. Sonunda, tıpkı arkeolojik bir kazıda olduğu gibi, resimler hala ıslak olan beyaz yüzeyin çizilmesiyle ortaya çıkıyor. Aynı zamanda ön plandaki çizgiler, beyaz yüzeyin altındaki renk alanlarıyla birleşerek figürü oluşturan yeni çizgiler ve detaylar ekliyor. Çok sayıda çizgi, grit ve tarama ile sanatçı, tasvir edilen figürün bedeninin ve çevresinin ayrıntılarını formüle ediyor. Çizgiler yalnızca belirli şekil ve formları tanımlamakla kalmıyor, aynı zamanda resmin altında yatan ve daha önce gizlenmiş renk parçalarını da ortaya çıkarıyor. Gerçekten de sergilenen seri, çizim ve resim alanları arasında şaşırtıcı bir sentez oluşturuyor. Sonuçta, sunulan figürler ve renkler, yaratma ile silme ve açığa çıkarma ile gizlemeyi birleştiren diyalektik çalışma yöntemini resminin kavramsal varlığına bağlayan olağanüstü sanatsal bir stratejiden ortaya çıkıyor

Bir diğer seri ise Mutasyon başlığını taşıyor. Dekupe metal plakalar üzerine yapılan bu resimler, geyik ve insanın birbirine karıştığı melez figürler sunuyor. Bu melez varlıklar ilk olarak bir önceki İnsanlar Alemi (2019, Ferda Art Platform-Contemporary Art Kişisel Sergisi) sergisinde ortaya çıkmıştı. Yine de, insan ve geyik arasındaki fark daha netti, çünkü resimlerinin kahramanları "sadece" bir geyik kafasına sahip insan olarak görünüyordu. İnsan bedeni ile hayvan kafası arasındaki fark her zaman açık bir şekilde belirgindi. Ayrıca figürler, bir ofiste çalışan, orta ya da üst sınıfa mensup kentli insanın yaşamını ve ilişkilerini açıkça gösteriyordu. Puro içiyor, viski içiyor ve zor bir iş gününün ardından boş zamanlarının tadını çıkarıyorlardı.

Mevcut serisinde insan bedeni hayvan bedeniyle birleşmiş, insan ve hayvan anatomisi arasındaki fark artık birbirinin içinde kayboluyor. Geyik kafasının içinde, insan dudakları ve insan vücuduna diğer referanslar ortaya çıkıyor. Ayrıca modern kent yaşamının simgeleri de ortadan kalktığından, figürler doğal çevreleriyle daha fazla bütünleşmiş görünüyor. Sonuç olarak, insanlar ve hayvanlar arasında sergilenen ilişki geçmişe kıyasla daha dengeli ve eşit görünüyor. Belki de tasvir edilen kahramanların oldukça mutlu, sakin ve huzurlu görünmelerinin nedeni budur.

Seydi Murat Koç'un şu ana kadar ele aldığı resimlerinde mekân ve zaman yoktur. Çalışmalarının dekupe formu onlara sadece nesne olmakla resim olmak arasında estetik bir karakter kazandırmakla kalmamış, aynı zamanda kompozisyon insanların sadece resmin kahramanlarına odaklanabilmesini sağlıyor. Zaman ve mekânın olmaması nedeniyle figürler evrensel bir ortamın evrensel ikonları haline geliyor. Sanatçı dekupe kompozisyonları ilk kez 2012 yılında Çağla Cabaoglu Galerisi'deki Vertigo adlı sergisinde kullanmıştır. Koç'un sanatsal gelişimini sürdürürken eski buluşlarını ve başarılarını yeniliklerle nasıl harmanladığını bir kez daha görüyoruz.

Dekupe yöntemi, resim ile fiziksel çevresi arasında benzersiz bir ilişki kuruyor. Üzerine asıldığı duvarla da özel bir bağlantı kuruyor. Resim ile mimari çevresi arasında bir sınır olarak, klasik bir ressam arka planı bulunmadığından, eserinin asılı olduğu zemin resmin arka planı haline geliyor. Bu anlamda Koç, ressam figürlerini izleyicinin çevresiyle birleştirerek eserlerini gerçek mekâna taşıyor. Seydi Murat Koç, kendi kurgusal ve sanatsal dünyasını bizim somut ve fiziksel dünyamızla ilişkilendiriyor.

Light Metal ayrıca sanatçının üç heykelini sunuyor. İlki Doğanın Düşmanı başlığını taşıyor. Bunlar insan vücuduna ait parçaları çiçek unsurlarıyla birleştiriyor. Sanatçı burada insanları çiçeklerle ilişkilendiriyor. Ama ayrı ayrı değil, birleşmiş olarak, kendi ekseni etrafında yavaşça dönerek güzel bir varlık olarak bir mucize oluşturuyorlar. Bu olağanüstü görünümü sergilemeye odaklanan eser, yapay varlığını ortaya koymak için ilahi güzellik ile kitsch arasında duruyor. Heykel, modern insan için bir ödül gibi görünüyor. Etrafını dikkatle gözlemleyenler için bir ödül gibi, tüm muhteşem güzelliğini ortaya çıkarmak için yavaşça dönüyor. Ancak, çevresinde bir hareket algılandığında duruyor. Yırtıcı bir hayvandan saklanmaya çalışan hayvanlar veya böcekler yakınlarda bir tehdit olduğunda nasıl hareketsiz kalırsa öyle: Tek başına, canlı ve görkemli.

Heykel, doğrudan çevresindeki sinyalleri heykelin içindeki motora gönderen bir hareket dedektörüne sahip. Heykelin yakınında herhangi bir hareket algılandığında motor duruyor ve kinetik heykel statik hale geliyor. Seydi Murat Koç burada, izleyicilerin eylem ve hareketlerini heykelinin biçimsel varlığına entegre ederek onlarla etkileşime girmenin bir yolunu bulmuş. Heykelin tam hareketi ancak insanın yokluğunda gerçekleşebiliyor. Sadece kimse izlemediğinde, eser tam olarak çiçek açıyor. Tıpkı peri masallarında olduğu gibi, çoğunlukla geceleri ve yalnızken sihir gerçekleşiyor. Heykel de sadece yalnızlıkta gerçek anlamda var oluyor. Bu nedenle, varoluşsal hedeflerini ve görevlerini yerine getirmek için ya da varlığını haklı çıkarabilecek herhangi bir gözlemciye ihtiyaç duymuyor.

İkinci heykel Hanımeli çiçeği adlı endemik bir bitkiye dayanmaktadır. Bu bitki sadece Türkiye’de bulunan bir bitki. Büyütülmüş ve natüralist formu, Türkiye’deki özel flora dünyasının bir anıtını andırıyor. Bu aynı zamanda bize doğal çevremizdeki her unsurun ne kadar değerli ve eşsiz olduğunu hatırlatıyor.

Son heykel ise açıkça Metalin Hafifliği Serisiyle ilişkili. Büyük bir metal silindirden kesilmiş bir geyik formu mekanın içinde serbestçe duruyor. Silindir, dekupe işleminden sonra ortaya çıkan negatif formu gösteriyor. Silindir boyanmış bir gökyüzü ile kaplıyken, geyik natüralist bir şekilde boyanmış. Başının ve vücudunun tüm detaylarının net bir şekilde resmedildiği eser, geyiği simüle ediyor. İlk bakışta neredeyse mükemmel bir yanılsama ortaya çıkıyor. Ancak dikkatle incelendiğinde, eğik gövdesi, yağlı boyanın boyanın görünümü ve fırça izleri nedeniyle yapay olduğu hemen fark ediliyor. Silindirle birlikte, eseri tuhaf bir atmosfer çevreliyor. Sanki geyik, yapay metal ortamını terk ederek bizim mekânımızın ve dolayısıyla dünyamızın bir parçası haline gelmiş gibi görünüyor. Pozitif ve negatif formların, kapalı silindirin ve onu çevreleyen sergi alanının açıklığının çatışması, heykelin kavramsal temeline gerilim katan görsel bir titreşimi harekete geçiriyor.

Son olarak Seydi Murat Koç, New Media (Yeni Araçlar) adlı seriye atıfta bulunan tek bir çizim sunuyor. 80x80 cm boyutlarındaki karakalem çizim, Seydi Murat Koç’un Yapay Zeka’ya olan ilgisini gösteriyor. Görüntü, sanatçıyla işbirliği içinde bir yapay zeka programı tarafından oluşturulmuş. Koç, yapay zeka programını, uygun görüntüyü bulması için eğittiği çok sayıda denemeden sonra, dijital olarak üretilen görüntüyü çiziminin temeli olarak kullandı. Gerçek dijital yaratım bilgisayarın sadece birkaç saniyesini alırken, sanatçının revizyonu günler sürmüş ve çizimin kağıda nihai olarak uygulanması ise neredeyse 3 aydan fazla sürmüştür. Çalışma, Yapay Zeka ve insan yaratıcılığının çatışmasını gözler önüne seriyor. Ham yapay zeka görüntüsü, sanatçının vizyonunu ifade etmek için asla yeterince iyi değildi. Nihai çalışma ancak insan akli ve sanatsal becerilerle birleştiğinde ortaya çıkabilirdi. Dolayısıyla Koç için yapay zeka programı, kullandığı diğer araçların yanında sadece bir başka araç. Burada da geleneksel yöntemleri sahip olduğumuz en son teknolojiyle birleştirerek sanata yenilikçi yaklaşımını kanıtıyor.

Light Metal, Seydi Murat Koç'un mevcut eserlerinin gücünün altını çiziyor. Son derece eleştirel olmakla birlikte, aynı zamanda son derece güzel. Son derece entelektüel olmakla birlikte, aynı zamanda son derece estetikdir. Geleneksel ve çağdaş malzemeleri alışılmışın dışında, deneysel bir şekilde kullanması, onun sadece kendi kuşağının en güçlü sanatçılarından biri olduğunu kanıtlamakla kalmıyor, aynı zamanda klasik resim ve heykel alanlarında hala mevcut olan yenilenme potansiyellerine de işaret ediyor. Sonuçta, insan uygarlığı, hayvanlar alemi ve doğa arasındaki ilişkiye dair yaklaşımı, tüm organik ve inorganik varlıklar arasında barış içinde bir arada yaşamanın mümkün olduğu, bütüncül bir yaşam biçimini nasıl inşa edebileceğimize dair değerli fikirler sunuyor.

Sponsor

Prodinox

ÖZEL TEŞEKKÜR

Baran Özerman (Prodinox), Marcus Graf, Suat Öztürk, Beril Özkoçak, Taylan Türkmen, Afra Gül, Gülçin Balcı, Ferdi Dalcı, Mehmet Bal, Mehmet Özçelik, Sedat Kuzucuk, Hatice Sabah

I know Seydi Murat Koç for many years, and I have worked with him several times as a curator as well as a writer. The great thing about collaborating with artists over a long period of time is that you get to know the oeuvre very well, as prominent conceptual, formal, and aesthetic changes reveal itself very clearly over the years. Witnessing the evolution of an artist's work is always fascinating as it is full of surprises from which the careful observer can learn about life as well as about art.

Often, the oeuvre of a successful and experienced artist is stringent and consistent. Nevertheless, as it evolves, it is also full of inventions that further propel the work for keeping it in parallel with the personal and professional growth of the artist. As a result, it constantly reveals valuable innovations that expose the progression of the oeuvre. While moving ahead, the work of an artist often develops in intercepted circles between the past and the present, where familiar and formerly used strategies get mingled with yet unfamiliar and therefore new ones. This is the reason why the use of shapes, figures, colors, and materials always follows a certain logic that results from a complex synthesis of time, and place as well as genres and disciplines. Indeed, the relation between learning and unlearning, between the known and the unknown as well as between the past and the present are obvious in a powerful oeuvre of a strong artist.

Seydi Murat Koç is such an artist, and his current exhibition entitled *Light Metal* at Ferda Art Platform proves this very well. His solo show discusses the interconnection between nature and culture by relating the the natural realm with the modern city as well as mingling humans with the world of flora and fauna.

Koç's figurative pieces clearly show the use of photographic images as starting point for his collage-like working method. His conceptually substantial, formally complex, and aesthetically appealing artworks give the spectator kaleidoscopic views onto the current state of our world for contemplating on our relationship with nature. The exhibition raises questions whether we are outside or even on top of it or whether we are a part of nature. Are we an exterior element like our term culture indicates or are we an integral piece in the circle of life?

The ontological questions about the interconnection between human civilization, human culture and human life with our surrounding organic and inorganic lifeforms and environments build the intellectual fundament for the current works at Light Metal. Besides paintings on decoupe metal plates, Koç presents three sculptures and one large drawing that indicates a new and upcoming series.

Light Metal can be divided into four subsidiary topics that only combined reveal the whole conceptual framework for the exhibition. The first part is entitled The Lightness of Metal. It presents paintings on cut-out metal deer forms, which display images of beautiful landscapes and lovely sky sections. The pictures are so flawless and nice that the overwhelming happiness and pureness give them an artificial appearance. Because of the idealism of the picture, and the sophisticated way Seydi Murat Koç has applied colors into the carefully created compositions, the works stand right at the threshold between beauty and kitsch. Here, the artist manages to raise questions about our notion of the sublime and the ordinary, the natural and the artificial, the artistic and the non-artistic, the beautiful and the kitschy in the context of how to perceive and understand nature today. As we obviously have a troubled relationship with nature through our mechanized and (post) industrialized way of living, where since the industrial revolution more than 250 years ago, nature has lost its divinity for becoming raw material for modern life. This is the reason why most of us lack a healthy connection with nature, have no substantial knowledge about it and miss an interest in nature at all. So, the only images that we can come up with are artificial, superficial, and beautified ideas about nature that barely have anything to do with its fundamental being.

The metal underneath the paintings is shiny but cold. It is industrially produced and cut. That is why it is flawless. Though, it is also lifeless. Indeed, before Seydi Murat Koç's painterly intervention, the metal could only blurrily mirror its environment. The bare deer forms only function as rudiment models. Like distorted reflection of reality, they underline our disruption from nature. After the artist applied color, shapes, and forms onto the metal grounds for representing idealized landscapes, the plates get transformed into alternate beings. Still, not nature but culture forms the core of their character. No truth but a lie emerges from the metal. Though, just like Picasso said, we all know that art is not truth but a lie that makes us realize the other lies in our life. In this sense, Seydi Murat Koç's paintings on metal critically reflect and expose our artificial connection with the natural world around us.

In this context, this series of new paintings shows clear relations to Koç's earlier exhibition *The Day After* (2021 at Ferda Art Platform) where the artist showed the end of modern civilization and urban life as well as the power of nature to overcome every catastrophe whether it may occur naturally or being caused by humanity.

Besides the conceptual richness of Seydi Murat Koç's current pieces, his painting style is extraordinary. The works appear right in the middle between being paintings and being drawings. Indeed, his individual and innovative painting method combines the techniques of applying paint onto a ground and using lines for creating shapes and figures. First, the artist creates the depicted figure and its surrounding directly on the metal plate in acrylic paint. In this sense, it resembles a traditional painting first. Then, Koç covers the dried images with a thick layer of white oil paint. He so erases the work. In the end, just like in an archeological excavation, the pictures get revealed by scratching the still wet white surface. At the same time, the lines on the foreground add new lines and details that combined with the color fields below the white surface form the figure. With a high number of lines, grits and hatchings, the artist formulates the details of the depicted figure's body and its surrounding. The scratched lines not only define certain shapes and forms but also unfold the underlying and formerly hidden color parts of the painting. Indeed, the exhibited series forms an astonishing synthesis between the fields of drawing and painting. In the end, the presented figures and colors occur from his outstanding artistic strategy that combines creation with erasure and exposing with hiding, and so link his dialectical working method with the conceptual being of his paintings.

Another series is entitled *Mutation*. These paintings on decoupe metal plates present hybrid figures, where deer and human have been mingled. In the previous exhibition *Insanlar Alemleri* (2019 at Ferda Art Platform-Contemporary Art Solo Exhibition), these hybrid beings first appeared. Though, the difference between human and deer was clearer, as the protagonists of their paintings appeared as human that "only" had a deer head. The cut between the human body and the animal head was always strict and obvious. Also, the figures openly showed relations to the life of the urban dweller, who works in an office and who belongs to a middle or upper class. They were smoking cigars, drinking whisky, and enjoying their leisure time after a hard day at work.

In his current series, the human body has merged with the animal, as now the difference between the human and animal anatomy faded into each other. Inside the deer head, human lips and other reference to the human body have appeared. Also the icons of modern big city life have vanished, so that the figures seem more integrated into their natural environment. As a result, the displayed relationship between humans and animals is better balanced and more even than in the past. Maybe this is the reason why the depicted protagonists look quite happy, calm, and peaceful.

Seydi Murat Koç's paintings that I have discussed so far have no space and no time. The decoupe form of his work not only gives them an aesthetic character between being an object and being a painting, the cut-out composition also ensures the spectator to be able to solely focus on the protagonists of the painting. Due to the lack of time and space, the figure become universal icons of a universal environment. The artists has firstly used decoupe compositions in his exhibition called *Vertigo* at Çağla Cabaoğlu Gallery in 2012. Again, we see how Koç mages to mix former inventions and achievements with new directions and innovations while moving ahead in his artistic development.

The decoupe method realizes a unique relation between the painting and its physical environment. It forms a special interconnection with the wall onto which it is presented. As no classic painterly background as a limit between the picture and its architectural surrounding exists, the ground onto which his piece is hanging becomes the background for the painting. In this sense, Koç translocates his works into real space by merging his painterly figures with the environment of the spectator. Indeed, Seydi Murat Koç interrelates his fictional and artistic world with our concrete and physical one.

Light Metal also presents three sculptures by the artist. The first one is entitled *Enemy of the Nature* It is kinetic and connects human body parts with floral elements. Here, the artist relates humans to flowers. Though, not separated but united, they form a beautiful being, a miracle that slowly turns around its own axe. The work is so focused on exposing its extraordinary appearance that again it stands right in the middle between divine beauty and ordinary kitsch for revealing its artificial being. The sculpture looks like a trophy for today's man. Like a reward for the ones who carefully observe their environment, it slowly turns to reveal all its spectacular beauty. Though, the moment it senses movement around it, it stops. Just like all animals or insects that try to hide from a predator it remains still if a threat is nearby. Only in aloneness, it is vivid and glorious.

The sculpture has a motion detector that sends signals of its direct surrounding to the motor within the sculpture. If any movement near the sculpture is received the motor stops and the kinetic sculpture becomes a static one. Here, Seydi Murat Koç has found a way to interact with the audience by integrating their acts and movements into the formal being of his sculpture. The full movement of the sculpture can only happen in the absence of man. Only when nobody watches, the work fully blooms. Just like in fairy tales where mostly at night and in solitude magic happens, the sculpture only exists for real in loneliness. Therefore, it does not need any observer to fulfill its existential goals and duties or that might justify its existence.

The second sculpture which is based on an endemic plant honeysuckle flower. It only exists in Turkey. The enlarged and or naturalist form resembles a monument the special world of flora in Turkey. It reminds us how precious and unique every element in our natural environment is.

The last sculpture is clearly related to the series Light Metal. A deer form has been cut out of a large metal cylinder and stands now freely inside our space. The cylinder though still shows the negative form that has appeared after the decoupe process. While the cylinder is covered with a painted sky, the deer is painted in a naturalistic way. Clearly depicting all details of its head, and its body, the work is simulating the deer. On the first look, a nearly perfect illusion appears. Though quickly the observer realizes the artificial being due to its bent body, the look of the Oil painting and the traces of the brush. In combination with the cylinder, a weird atmosphere surrounds the work. It seems as if the deer had left its artificial metal environment for becoming a part of our space and therefore become a part of our world. The clash of positive and negative forms, of the enclosed cylinder and the openness of the surrounding exhibition space stimulates a visual vibration that adds visual tension to the conceptual base of the sculpture.

In the end, Seydi Murat Koç presents a single drawing that like a teaser refers to a future series called New Media (Yeni Araçlar). The 80x 80 cm pencil drawing on paper shows Seydi Murat Koç's interest in Artificial Intelligence. The image was created by an AI program in collaboration with the artist. After numerous attempts and revisions, where Koç trained the AI program to come up with the image that suits his artistic vision for the final work, he used the digitally produced picture as the basis for his drawing. While the actual digital creation took the computer only a few seconds, the artist's revision took days and the final execution of the drawing on paper took over 3 months.

The work exposes the clash of Artificial Intelligence and human creativity. The raw AI image was never good enough for expressing the artist's vision. Only in combination with the human mind and the artistic skills the final work could occur. So, for Koç, the AI program is just another tool besides many others that he uses. Here again, he proves his innovative approach to art by combining traditional methods with the latest technology we have.

Light Metal underlines the strength of Seydi Murat Koç's current oeuvre. While being highly critical, it is also highly beautiful. While highly intellectual, it is also highly aesthetic. His unorthodox and experimental use of traditional and contemporary media, and materials gives his work an outstanding character that not only proves his position as one of the strongest artists of his generation, but also points to the still available renewal potentials in the classic fields of painting and sculpture. In the end, his complex review of the relationship between human civilization, the animal world and the realm of nature provides valuable and necessary ideas of how we can build a holistic way of life for creating a healthy togetherness, in which peaceful coexistence between all organic and inorganic beings is possible.

Sponsor

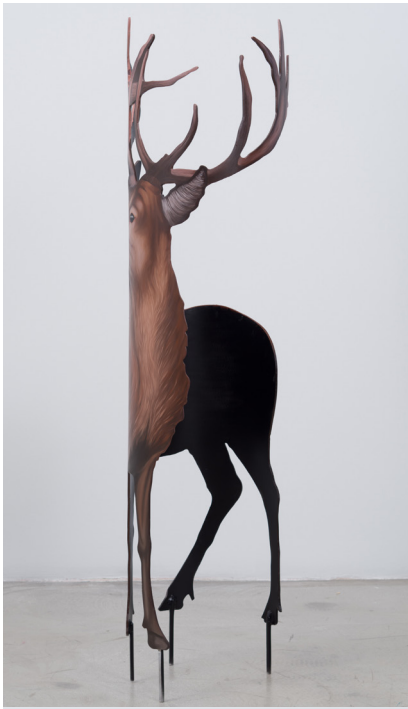
Prodinox

SPECIAL THANKS

Baran Özerman (Prodinox), Marcus Graf, Suat Öztürk, Beril Özkoçak, Taylan Türkmen, Afra Gül, Gülçin Balcı, Ferdi Dalcı, Mehmet Bal, Mehmet Özçelik, Sedat Kuzucuk, Hatice Sabah

Doğanın Düşmanı Serisi I | Enemy of the Nature I, 2024
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
150 x 33 x 33 cm

Metalin Hafifliği Serisi I | Light Metal Series I, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
80 x 74 cm

Metalin Hafifliği Serisi II | Light Metal Series II, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
80 x 51 cm

Metalin Hafifliği Serisi III | Light Metal Series III, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
80 x 62,5 cm

Metalin Hafifliği Serisi IV | Light Metal Series IV, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
81,5 x 61 cm

Metalin Hafifliği Serisi V | Light Metal Series V, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
80 x 63,5 cm

Metalin Hafifliği Serisi VI | Light Metal Series VI, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
81 x 71,5 cm

Metalin Hafifliği Serisi VII | Light Metal Series VII, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
80 x 71,5 cm

Metalin Hafifliği Serisi VIII | Light Metal Series VIII, 2023-24
Paslanmaz elik tel, siyah sa üzeri fırın boya
Stainless stain wire, paint on black sheet metal
180 x 95 x 95 cm

Mutasyon Serisi I | Mutation Series I, 2024

Alüminyum üzerine yağlı boya

Oil on aluminium

80,5 x 66,5 cm

Mutasyon Serisi II | Mutation Series II, 2024
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
80 x 89 cm

Mutasyon Serisi III | Mutation Series III, 2024
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
180 x 104,5 cm

Mutasyon Serisi IV | Mutation Series IV, 2024
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
180 x 119 cm

Mutasyon Serisi V | Mutation Series V, 2023
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
173,5 x 143 cm

Doğanın Düşmanı Serisi II | Enemy of the Nature Series II, 2024
Alüminyum üzerine yağlı boya
Oil on aluminium
130 x 132 x 132 cm

Yeni Araçlar Serisi I | New Media Series II, 2023-24
Kağıt üzerine karakalem
Charcoal on paper
72,5 x 72,5 cm

Ferda Art Platform

IG: @ferdaartplatform

W: ferdaartplatform.com

M: info@ferdaartplatform.com

Maçka Cad. Ralli Apt. 37/7
K:5 Teşvikiye, Şişli / İstanbul

Ziyaret Saatleri | Visiting Hours
Salı - Cumartesi | Tuesday - Saturday
11:00-19:00 / 11am-7pm